

Sygn. akt II Cz 516/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużniczki M. J. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 17 marca 2014 r., sygn. akt I Co 313/14

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Miasta (...)

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – J. B. /sygn. akt KM 343/14/

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 marca 2014 r., Sąd Rejonowy w pkt I umorzył postępowanie w przedmiocie skargi dłużniczki na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku J. B. wydane w sprawie egzekucyjnej KM 343/13 w dniu 15 stycznia 2014 r., w przedmiocie przyznania wierzycielowi kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji, zaś w pkt II dalej idącą skargę oddalił. Sąd wskazał, iż w odpowiedzi na skargę Komornik, podniósł, iż błędne oznaczenie wierzyciela w postanowieniu z dnia 15 stycznia 2014r., na mocy postanowienia z dnia 17 lutego 2014 r., zostało sprostowane jako oczywista omyłka pisarska, zatem, mając na uwadze treść art. 13 § 2 kpc, odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie znajdzie art. 355 § 1 kpc, co skutkowało umorzeniem postępowania w przedmiocie skargi dłużniczki.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, dłużniczka, zaskarżając je w części dotyczącej pkt I oraz wnosząc o jego uchylenie podniosła iż, postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej dotyczyło postanowienia o wszczęciu egzekucji, a nie pozostałych wadliwych postanowień. Ponadto, jest to postanowienie nieprawomocne i jako takie nie mogło stanowić podstawy rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jako nieuzasadnione należało oddalić. Sąd Okręgowy podziela argumenty Sądu Rejonowego, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia i zostały zawarte w jego uzasadnieniu, a zażalenie, które nie zawiera zarzutów zmierzających do jego skutecznego podważenia, w żaden sposób nie zakwestionowało skutecznie powyższego rozstrzygnięcia, jak i jego motywów. Trafnie bowiem Sąd Rejonowy wskazał, iż wobec sprostowania przez Komornika oczywistej omyłki pisarskiej w postaci nieprawidłowego wskazania nazwy wierzyciela, zbędnym

było rozstrzygnięcie w tym zakresie. Bez znaczenia przy tym pozostaje, iż Sąd nie wskazał szczegółowo, która przesłanka z wymienionych w art. 355 § 1 kpc znajduje w niniejszej sprawie zastosowanie, bowiem poza jakimikolwiek wątpliwościami jest to, że wynikiem takiego rozstrzygnięcia jest zbędność merytorycznego rozpoznania sprawy. Również nieprawomocność postanowienia o sprostowaniu nie stoi na przeszkodzie, aby umorzyć postępowanie z tego względu. Wskazana w skardze oraz zażaleniu pomyłka Komornika, który w sposób nieprawidłowy w swoich pismach oznaczył nazwę wierzyciela (mając na uwadze, iż wniosek oraz tytuł wykonawczy oznaczają go prawidłowo), nie może prowadzić do uchylecia zaskarżonego postanowienia tylko z tego względu. Gdy zatem zarzuty zażalenia w żaden sposób nie podważyły trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, zażalenie to, jako pozbawione podstaw, nie mogło podlegać uwzględnieniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.